

lertid de Herrer, at deres Bølgere ville blive spurgte om, hvorvidt det kongelige Theater maa bestaa eller ikke? De maa dog være paa det Stene med, at De ikke ved en Beslutning af Folkethinget alene kunne nedlægge Theatret, men at der ogsaa udfordres en Samstemning dertil af det andet Thing, og tro De, at De faae den? Det vil dog være et stort Spørgsmaal. (Udbrydelse af Holstein.) Min ærede Sidemand siger, at, naar der ingen Finantslov kommer, kommer der heller intet Theater; men Theatret vil da ikke være det Gnefte, som maatte gaa istaa; det blev hele Statsmaskinen. Jeg gaar derfor ud fra, at vi faae en Finantslov. Jeg forudsætter paa ingen mulig Maade, at den høie Regjering vil gjøre Noget, den anser for ulovligt; men vi vide jo Alle, at der er forskjellige Meninger om, hvorledes denne eller hin Grundlovsparagraf kan forstaaes. Vi vide for Exempel, at Grundlovens § 39 kan forstaaes saaledes, at de Kongevalgte, som efter Paragrafens Ordlyd vælges paa Livstid, dog ikke vælges paa Livstid. Saaledes kan der ogsaa være forskellige Meninger om, hvorledes Grundlovens § 25 kan forstaaes, og hvis der under visse givne Eventualiteter skulde opstaa forskellige Meninger mellem Regjering og Folkething om, hvad den sande Mening af Grundlovens § 25 er, var det jo dog ikke uforsyndeligt, at Regjeringen fulgte sin egen Betragtning, at Regjeringen handlede efter sin egen Opfattelse. Jeg antager derfor, at der i alt Fald er en Mulighed for, at de Herrer's Bølgere ikke blive spurgte om, hvorvidt det kongelige Theater maa bestaa eller et. Det, som de Herrer tilfugte ved deres hele Optræden — de lægge jo ikke Skjul derpaa — er at fortrænge den nuværende Regjering og at faae en Regjering til Magten, der deler deres Anskuelse. Noget Saadant vilde være fuldstændig gjørligt, dersom vor Forfatning var en Republik med et Kammer. De Herrer vilde da have overmaade let ved at gennemføre deres Formaal; men det er jo ikke en saadan Forfatning, hvorunder vi leve. Vi leve jo under et konstitutionelt Kongedømme med et absolut Beto og et Lokamersystem, og med denne Forfatning gaar det ikke saa let. Man kan nok, det har man set Exempler paa, faae det ene Ministerium efter det andet gjort træet, men man har det ikke i sin Magt at indsette, hvilken Regjering man vil. Jeg vil nu sige de Herrer, at det i det konstitutionelle Kongedømme ikke skader Oppositionen at være loyal. Jeg vil ikke hermed paa nogen Maade sige, at vor Opposition ikke er loyal, men jeg vil sige, at det dog maaske ikke var af

Veien, om man tog under Overveelse, hvorvidt det ikke vilde være nyttigt at udsønde visse Elementer. (Stemmer: Hvem? Lad os høre! Nævn Navnene!) Jeg agter kun at sige de Herrer, hvad jeg vil sige dem; men det er ikke min Hensigt at svare paa hentastede Spørgsmaal. Man skulde synes, at det maatte være en let Sag for et Flertal i en af Landets lovgivende Forsamlinger som det, der her findes, at tilkæmpe sig Magten, dersom de Herrer virkelig havde Medhold for deres Anskuelse i Forfatningen. Det var ogsaa Karolen under Kampen ifjor, at, naar man blot fik Mellempartiet bort og Benstræmend satte paa dets Plads, vilde Magten af sig selv tilfalde de Herrer. Mellempartiet fik de bort, men dog sidde de Herrer her endnu og ere ikke komne videre end til at pille ved Theatret. Det er en mærkværdig Ironi af Skjebnen! De vare den Gang saa sikre paa, at det blot gjaldt om at faae Mellempartiet bort, men hvad er nu Enden bleoen? De synes ikke at være komne den nærmere nu end den Gang (Stemmer: Na jo!) Ja, maaske de tro det

Formanden (Krabbe): Jeg maa her indskyde en lille Bemærkning Ved Behandlingen af et Finantslovsforslag i dets Helhed kan det ikke siges at mangle hverken indre eller formel Berettigelse, at en Kritik anstilles af Regjeringens hele politiske Færd. Derimod vilde det være en for stærk Usvigelse fra Sagen, om man anstillede en gjensidig Partikritik. Jeg beder det ærede Medlem om at tage Hensyn til denne Bemærkning.

M. Andersen: Det skal jeg. Der blev af en af de foregaaende Talere — saa vidt jeg husker af det ærede Medlem for Randers Amt 4de Valgkreds (Bønløkke) — udtalt den Sætning og det gjentagende: Er der nogen, at Befolkningen vil finde sig i den nuværende Stilling? Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvad han tror, at Befolkningen vil gjøre? Er der han, at den, Befolkningen, vil føre en Kamp med Dragtkister og Kommoder? Nei, det tror jeg sandelig ikke, at Befolkningen vil. Befolkningen vil nok betænke sig for at gjøre Noget, som kunde medføre visse Ubehageligheder for den. Den vil ganske rolig holde sig indenfor Loven, og, naar der sker Oplysninger og Omvalg, vil den stemme, som den til den givne Tid finder for godt. — Det samme ærede Medlem talte ogsaa om, hvad der blev spurgt om ifjor ved Oplysningen, og som Conseilpræsidenten